

OKNO

měsíční zpravodaj farností Kunštát a Sebranice

leden 2006

Na úvod

Když se o čtvrté adventní neděli rozdávaly v kostele požehnané vánoční oplatky, z nichž jeden se měl sníst doma s rodinou a druhý někomu darovat, hned jsem věděl, kdo tím obdarovaným bude. Už několik týdnů jsme totiž byli pozváni na novoroční návštěvu k přátelům bydlícím pár kroků od nás. Poněvadž nechodí do kostela, přemýšlel jsem, jak jim vysvětlit, že se nejedná o ty „oplatky“, které se v kostele rozdávají každou neděli, ale skutečně o úplně jiné oplatky. Veškeré obavy z vysvětlování mě zcela opustily poté, co se ukázalo, že vánočních oplatků je málo a určitě se - bohužel - na některé nedostane. Alespoň na nás.

Řešení přišlo na Silvestra. V Jednotě jsem namísto jedné koupil dvě láhve šampaňského. První jsme s manželkou vypili doma a druhou - o několik hodin později - s přáním dobrých vztahů společně u přátel. Návštěva se vydařila a mně se při zpáteční cestě vybavila slova jedné dávné učitelky: „Bezvýchodné situace neexistují.“

M. L.

Událost měsíce

Najít mezi mnoha drobnými aktivitami nějakou, která by v lednu tak zasahovala do života farnosti, že by ji šlo nazvat titulkem této rubriky, bylo velmi obtížné. Přesto bych tento měsíc nepojmenoval indiánským názvem měsíce hladu, ale spíše měsícem, kdy budeme nabírat síly do dalších dnů. Nicméně bych rád připomněl některé události, které budeme společně prožívat. Bude to tak trošku pel-mel, ale přesto

První lednovou událostí bude takzvaný **adorační den**, který letos připadá na pondělí 9. ledna. Ráno v 9h vystavena eucharistie k soukromé adoraci, která bude trvat až do 18h, kdy bude mše svatá. Myslím, že je to dobrá příležitost si „odpočinout“ v Ježíšově blízkosti.

Je velmi pravděpodobné, že okolo svátku *Zjevení Páně* vás navštíví koledníci, kteří pod záštitou Oblastní charity Blansko konají tradiční **Tříkrálovou sbírku**. Zatím jsem tuto aktivitu zastřešoval já. Velmi bych přivítal, kdyby se našel ve farnosti někdo ochotný, kdo by za tuto každoroční akci převzal celkovou zodpovědnost.

K měsíci lednu patří také roční uzávěrka finančního hospodaření farnosti. Bohu díky se naplnil předpoklad, že výše konaných sbírek na opravu kostela se zmenší, a tak díky vám hospodaření farnosti skončilo bez dluhů. Kdyby mi to někdo řekl před rokem, měl bych ho za utopistického snílka prchavých fantazií.

S novým rokem přicházejí také nové nápady a náměty, co by šlo dělat, zlepšit či popostrčit o krůček dopředu. Nemyslím si, že bychom měli jít cestou vytváření dalších nových aktivit, ale spíše prohlubovat a zlepšovat to, co již ve farnosti nějak existuje. Od výuky náboženství, přes ministranty a jiné aktivity, až po farní den. To samé také platí o materiálních záležitostech. Jedna z věcí, která by si určitě zasloužila zlepšení, je dvůr fary. Zvláště dvorní strana farní budovy vypadá dost nevábně. Přál bych si, aby se z farního dvora stalo útulné místo, kde se lidé budou cítit dobře a kde bude vytvořeno zázemí pro nejrůznější aktivity.

Ať nám Bůh dá v novém roce poznat, co je jeho přáním a dá nám sílu to společně uskutečňovat.

Pavel Kafka, farář

Dobrá příležitost
„odpočinout“ si v Ježíšově
blízkosti.

Zpětné zrcátko

Ohlédnutí za uplynulým měsícem zahájíme vydařenou mikulášskou besídkou pro děti, poté navštívíme s tanečníky vánoční trhy v Brně, připomeneme si premiérové štědroodpolední setkání u Betléma, zastavíme se u adventního vzdělávání dospělých a poslední článek této rubriky věnujeme netradičnímu předvánočnímu koncertu.

A je fuč... (ale byl tady)

Já jsem ho viděla a se mnou spousta dětí a jejich příbuzných, kteří přišli v neděli 4. prosince do kostela v Kunštátě. Vypadal krásně s těmi svými hustými bílými vousy a vysokou stříbrnou berlou.

Cože, vy ještě pořád nevíte, o kom mluvíme? No přece Mikuláš! Ještě než přišel, tak jsme se stihli podívat na pohádku, kterou si pro nás připravili naši mladí herci. Moc se jim povedla, o čemž svědčil dlouhý potlesk všech diváků.

Vybrala se také poro-
ta, která hodnotila zhruba tři desítky Mikulášů, co si děti do ma
vyrobily. Teda musím říct, že jsem jim to nezá-
viděla, protože všichni Mikulášové byli krásní. Jelikož si toho všimlo více lidí, tak se děti a pan farář domluvili, že je nechají v kostele na výstavu.

A pak už se děti chystaly na příchod Mikuláše, naučily se s Luckou a Štěpánkou písničku, kterou ho přivítají. A když už zpívaly poslední sloku, tak se objevil! Přišel ještě se dvěma anděly, kteří měli plné košíky dárků pro děti. Pověděl nám příběh o tom, že se máme umět rozdělit se svými bližními. Moc dlouho s námi nepobyl, ale to víte, takových kostelů, kde na něj čekali, je hrozně moc. Myslím, že se mu u nás líbilo, ale jestli přijde i příští rok, to záleží na vás, děti! K hodným dětem se on rád vrací.

Tak o tom přemýšlejte, máte na to celý rok!

Blanka Prudká

Kunštátský tanec v Brně

Jako každý rok, tak i letos jsme 10. prosince uspořádali zájezd do Brna na vánoční trhy. Na náměstí Svobody je vždy krásná vánoční atmosféra, která je doplněna bohatým kulturním programem. Letos také vystupovali naši tanečníci v cyklu *Mosty mezi městy* s několika tanečními sestavami. Děti se setkaly s ostatními skupinami z Vídně, Polska či Maďarska. Přestože byla velká zima a některé děti vystupovaly na veřejnosti úplně poprvé, vše se vydařilo a šťastně jsme se vrátili domů.

17. prosince nás čekala další akce v Brně na Kounicově ulici v *G-studiu*. Byli jsme se podívat na dvouhodinový program brněnské skupiny *Ego*. Byl to vánoční taneční koncert, pro nás velice zajímavý a poučný.

Hana Bartošová

Otvírání Betléma

Kolébat Ježíška v jeslích, zpívat koledy, trochu soutěžit, nebo jen tak sedět, poslouchat a dívat se. To vše čekalo na děti, které přišly se svými rodiči na Štědrý den odpoledne do kostela. V 15h zde totiž začínalo „Otvírání Betléma“.

Přestože ještě pět minut před plánovaným začátkem přešlapoval pan farář před prázdným kostelem, smiřujíc se pomalu s tím, že Betlém bude asi otvírat sám, sešlo se v rudecké kapli nakonec zhruba 70 lidí, z toho cca 40 dětí.

Po krátkém přivítání bylo do našeho Betléma přineseno skutečné betlémské světlo a děti formou soutěží pojmenovávaly jednotlivé betlémské figury. Velkou část programu zaplnilo již zmíněné koledování doprovázené (jednou) kytarou. Moc bych se přimlouval, aby napříště našlo odvahu a čas více muzikantů, neboť jeden nástroj při tolika zpěvácích zaniká a celkový dojem posluchače je trochu ochuzen. Vzhledem k tomu, že velká schola mívá hlavní „vystoupení“ na půlnoční, mohla by se tohoto štědroodpoledního úkolu zhostit třeba děvčata zpívající a hrající na pátečních mších pro děti. Necháme se překvapit...

Důležité však je, že na tvářích přítomných dětí i dospělých bylo možno vyzorovat spokojenost z pěkně strávené hodinky. Díky všem, kteří se na „Otvírání Betléma“ podíleli.

Marek Lepka

ABECEDA víry pro dospělé

V naší farnosti i letos proběhlo adventní setkávání pod názvem *Náboženství pro dospělé*. Přestože vánoční svátky nám přináší radostnou zvěst z narození

Ježíše Krista, jejich duchovní rozměr ustupuje do pozadí při vánočním shonu, nákupech drahých dáreků a přípravě bohatých jídel. O to více jsme tedy ocenili možnost zastavit se v adventním čase a společně se zamyslet nad tématy, která pro nás připravil P. Pavel Kafka (*Člověk je součástí Božího plánu, Poznání sebe sama, Poznání Boha a jeho vztah k člověku, Bible, Exegeze (výklad Písma svatého)*).

Každý z nás se již s těmito tématy setkal při četbě duchovní a teologické literatury nebo při výuce náboženství. Proto jsme byli zvědaví, jak se těchto přednášek P. Pavel Kafka zhostí, zda nebude jeho výklad příliš náročný pro laické posluchače.

Naše obavy zmizely ihned v průběhu prvního setkání. Jednoduchost zpracování, poutavé a jasné přednášení společně s profesionálním využíváním audiovizuální techniky, nám přineslo nový úhel pohledu na uvedená teologická témata a jejich snadné pochopení. Přednášky byly natolik zajímavé, že bychom je chtěli doporučit i těm, kteří teologii doposud podrobně nestudovali.

Uplynulá adventní setkávání nám přinesla odpovědi na často kladené otázky (*Proč jsem byl stvořen? Jaké záměry má se mnou Bůh? Je moje představa Boží existence správná? Kdo je autorem Bible? Jak rozumět Písmu svatému?*) a zaujala nás natolik, že se již nyní těšíme na příští předvánoční čas a s ním spojené pokračování *Náboženství pro dospělé*.

Chtěli bychom tímto jménem všech zúčastněných poděkovat P. Pavlovi Kafkovi za jeho čas i úsilí, které nám věnoval.

Pavel Kašpar & Blanka Kubínková

*Uplynulá
adventní
setkávání nám
přinesla odpovědi
na často
kladené
otázky.*

Adventní recitál Slávka Klecandra

Kolik z nás si asi předem dokázalo představit, o jaký druh hudebního zážitku půjde, zvláště, když nás na něj z plakátu zvalo skloněné mužské čelo s trochou slepených dlouhých vlasů.

Netroufnu si odhadnout, jaké procento diváků přišlo jen tak ze zvědavosti, či zkrátka z- v Kunštátě tak málo saturovaném - hladu po „kultuře“, a kolik z přítomných šlo na jistotu. Tedy na zpěváka folkrockové křesťanské skupiny Oboroh. Na zpěváka s nezapomenutelnou barvou hlasu, který se svými čtyřmi kytarami a harmonikou nechal rozeznít převážně slova starozákonních žalmů a několika písní výše jmenované skupiny.

Jedno je ale jisté, ať už byli posluchači z prvého či druhého tábora, bylo jich, ač napříč všemi věkovými kategoriemi, poskromnu. A ti, kteří čtvrtou adventní neděli dali přednost jiným aktivitám, se tak ochudili o příjemný hudební zážitek, o příležitost k adventnímu zamýšlení nad slovy Písma a nesetkali se s velice sympatickým člověkem (ani zdaleka se podobajícím muži z plakátu). Nás přítomné navíc „ošidili“ o lepší atmosféru celého koncertu, která by v zaplněném prostoru byla jistě mnohem vřelejší. To je ale jediné, co mohu celému koncertu vytknout, protože jinak to bylo skvělé. A kdybych se tolik nestyděla, s chutí bych se při rychlejších písních přidala k radostně tanečící Anetce Sojkové. Navíc mne velmi potěšilo široké věkové spektrum přítomných diváků. Zkrátka, že jeden muž, i když se čtyřmi kytarami dovede oslovit i starší generace, z toho jsem měla opravdovou radost.

Mimochodem, na internetových stránkách skupiny jsem se dočetla, že Oboroh je primitivní přístřeší na čtyřech kulech, kde najde v zimě zvěř potravu a člověk útočiště v čase nepohody.

Co k tomu dodat? Snad jen poděkování těm, kteří nám toto obohacující hudební setkání umožnili.

Monika Lepková

*S chutí
bych se přidala k radostně
tanečící Anetce
Sojkové.*

Představujeme vám

Páteční scholka pro nejmenší

Než vznikla scholka pro malé děti, byl tu nápad. Tento nápad měl P. Pavel Kafka a oslovil mě, jestli bych chtěla zkusit scholku vést.

P ř e m ý š l e l a jsem o tom, váhala jsem a sbírala odvahu tuto službu přijmout. Vždy jsem ráda zpívala se sborem, ale jsem šest let na mateřské dovolené, a tak jsem ze všeho dost „vypadla“. Nakonec jsem se odhodlala a tuto službu přijala. Odvahu mně dodávala myšlenka z Písma sv.: „*Hleďte nejprve Boží království a vše ostatní vám bude přidáno.*“ Tuto službu chápu jako práci pro Boží království a jsem ráda, že mohu podle svých možností přispět. To ve mně vzbuzuje radost a dodává mi to energii. Do této scholky mohou chodit všechny děti, které rády zpívají. Není na prvním místě výkon, ale smyslem je přivést děti blíž k Pánu Ježíši a prožít při zpívání křesťanské společenství s druhými dětmi.

A jak to vlastně vypadá? Toto zpívání je každý pátek před dětskou mší. Naši nejmenší se scházejí na faře, kde v 17h začínáme. Děti sem rády chodí, mají radost ze zpívání, ze sebe navzájem. Učí se nové písničky a také si zaskotačí při ukazovacích písničkách. Společně prožijeme veselou půlhodinu. Než odejdou do kostela, mají ještě dostatek času k proběhnutí a společnému popovídání. To jim pomáhá, aby mohly pokud možno vklidu být na dětské mši. Při ní se mohou děti zapojit a zazpívat písničku, kterou se naučily. To je výborné protože se učí zpívat pro ostatní a roste tím přirozeně jejich zdravé sebevědomí. Do scholky pro nejmenší chodí pravidelně osm dětí v rozmezí 2-8 roků. Maminky, pokud chtějí, mohou být na zpívání s nimi. Srdečně zvú na faru všechny děti, které by s námi chtěly zpívat. Těší se

Eva Horáková

*Radost
ze zpívání
a přirozený
růst zdravého
sebevědomí.*

Sebráno v Sebranicích

Mikulášská nadílka

V sobotu 3. prosince jsme se sešli v 17h u rozsvíceného vánočního stromu na farní zahradě v Sebranicích. Přišli sem rodiče s dětmi, od těch nejmenších až po víceleté, ale i babičky a dědečkové. Přijely dokonce i rodiny z okolních vesnic. Byl krásný zimní podvečer. Okolí vánočního stromu zdobil třpítící se sníh a na setkání se svatým Mikulášem se už všechny děti těšily. Nejdříve nás přivítal pan Sedláček, starosta Sebranic. Přivítal i přítomnou paní ředitelku místní školy a pana faráře.

A poté nastal okamžik, kdy pan farář vítal svatého Mikuláše přicházejícího v doprovodu čertů a andělů. Mikuláš dostal slovo a vyprávěl příběh o jednom vinném hroznu, skrze který mělo mnoho lidí radost. Po Mikulášových slovech začala nadílka. Tuto chvíli ještě více zpříjemnila sebranicí scholka, která nám zazpívala několik krásných koled. Nakonec všechny děti vytvořily kolem stromu kruh a zazpívaly společně jednu koledu na rozloučenou s Mikulášem. Tím náš společný večer skončil a my se rozešli zpět do svých domovů.

Radka Prachařová

Co nás čeká

- **Ne 8. 1. v 17h v Sebranicích u vánočního stromu před farou rozloučení s Vánoce.** Děti zahrají scénku o narození JK. U jeslíček je možno přispět na akci *adopce na dálku.*
- Po 9. 1. od 9h v Kunštátě adorační den. V 18h mše svatá. Adorační služba je po 30 min. Zájemci se zapisují v kostele do seznamu
- **od ledna bude nový rozpis úklidu kostela. Informace pro zájemce na faře**
- KR Kunštát nabízí v termínu 25. 8. - 3. 9. 2006 letní dovolenou v Chorvatsku. Cena od 2800,- do 4800,- dle způsobu ubytování (stan, karavan, apartmá). Jiná varianta je Penzion *Marianum* v Jánských Lázních (1750,- + 700,- týdenní polopenze). Info: A. Havelka.

OKNO - měsíční zpravodaj farností Kunštát a Sebrance

Vydává Římskokatolická farnost Kunštát, náměstí ČSČK 98, 679 72 Kunštát

Telefon: 604 538 482, e-mail: rkf.kunstat@biskupstvi.cz, www.farnost.kunstat.com

Redaktor: Mgr. Marek Lepka, e-mail: lepkam@centrum.cz